

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobce: **M. D.**
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 8. 2017, č. j. MSK 105550/2017, ve věci
záznamu bodů v registru řidičů

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 21. 9. 2017 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Odry (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 13. 9. 2016, č. j. MěÚO/09715/2016, kterým správní orgán I. stupně zamítl námitky žalobce proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů podle § 123f odst. 3 zákona číslo 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).
2. Žalobce v rámci žalobních bodů předně vytýkal žalovanému, že zcela ignoroval rozhodování jiných odvolacích správních orgánů v obdobných věcech a dále že se nezabýval vadami jednotlivých podkladů pro záznam bodů. Žalobce v této souvislosti provedl v žalobě výčet typových vad pokutových bloků (bez konkrétního přesahu do projednávané věci) a následně zpochybnil způsobilost pokutových bloků ze dne 19. 4. 2016, 4. 3. 2016, 28. 4. 2015, 19. 2. 2015 a 17. 11. 2014 být podkladem pro záznam bodů v registru řidičů žalobci. Ke všem uvedeným bloků shodně uvedl, že v nich nejsou přestupkové skutky vymezeny konkrétně a individualizovaně, pročez není bez důvodných pochybností patrné komu, kdy, kde a za jaký přestupek byly pokuty uloženy. Konkrétně žalobce blokům ze dne 19. 4. 2016, 4. 3. 2016, 19. 2. 2015 a 17. 11. 2014 vytkl, že obsahují v kolonce „uložena za přestupek podle §“ údaj „125c1k“, že rozhodnutí obsahují chybnou právní kvalifikaci, vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, který rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či na pozemní komunikaci) a není z nich seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání ani kilometrůž komunikace. Za nesprávné považuje žalobce popisy skutku ve formátu „pásky“ (blok ze dne 19. 4. 2016), „neužil bp“ (blok ze dne 19. 2. 2015), či „řidič pásky“ (blok ze dne 17. 11. 2014) a dále údaj o právní kvalifikaci skutků ve znění „§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“, protože podle jeho právního názoru má být správně uvedeno: „§ 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“ (v rámci popisu vad bloku ze dne 4. 3. 2016 žalobce uvedl „správné“ znění právní kvalifikace „§ 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“). Také pokutovému bloku ze dne 28. 4. 2015 žalobce vytkl obdobné vady jako v předchozích případech, včetně chybné právní kvalifikace skutku („125c/1f4“ a „18/4 z. č. 361/2000 Sb.“) a nedostatečně uvedeného místa spáchání přestupku. Spolu se zrušením napadeného rozhodnutí navrhoval žalobce také zrušení předcházejícího rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na napadené rozhodnutí a poukázal na spisovou dokumentaci, která obsahuje jak oznámení o uložení pokut, tak kopie pokutových bloků, přičemž jednotlivými pokutovými bloky se žalovaný v napadeném rozhodnutí zabýval. Proto považuje námitky žalobce za mimoběžné.
4. Krajský soud ve věci rozhodl při splnění podmínek uvedených v § 51 odst. 1 zákona číslo 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez nařízení ústního jednání; žalovaný s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasil a žalobce se k výzvě soudu ohledně souhlasu s rozhodnutím bez nařízení jednání ve lhůtě 2 týdnů nevyjádřil, proto je jeho souhlas s tímto postupem podle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. dán.
5. Ze spisu správního orgánu I. stupně sp. zn. MěÚO/09715/2016 (dále jen „správní spis“) krajský soud zjistil, že žalobci byly body v registru řidičů zaznamenány za přestupky ze dne 17. 11. 2014 (3 body), 19. 2. 2015 (3 body), 28. 4. 2015 (2 body), 4. 3. 2016 (3 body) a ze

dne 19. 4. 2016 (3 body). To vyplývá z výpisu z bodového hodnocení řidiče ze dne 11. 5. 2016 založeného ve správním spise. Z oznámení ze dne 26. 4. 2016, č. j. MěÚO/09500/2016, krajský soud zjistil, že správní orgán I. stupně oznámil žalobci dosažení 12 bodů v registru řidičů a vyzval jej

jej odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Z písemného podání žalobce doručeného správnímu orgánu I. stupně dne 29. 4. 2016 krajský soud zjistil, že žalobce podal proti záznamu bodů námitky, ve kterých uvedl, že namítá „veškeré záznamy, především ten, jímž bylo dosaženo 12 bodů“ s tím, že do 30 pracovních dnů doručí kopie podnětů k přezkumnému řízení příslušným orgánům. Správní orgán I. stupně vyžádal od příslušných orgánů bloky na pokutu, které byly podkladem pro záznamy bodů žalobci a rozhodnutím ze dne 13. 9. 2016, č. j. MěÚO/09715/2016 námitky žalobce zamítl za současného potvrzení provedených záznamů. Jak se podává z odůvodnění tohoto rozhodnutí, správní orgán I. stupně shledal předmětné bloky na pokuty jako způsobilé pro záznam bodů a stanovený počet bodů v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Z odůvodnění rozhodnutí dále vyplývá, že správní orgán I. stupně hodnotil jak jednotlivá oznámení o uložení blokových pokut, tak také jednotlivé pokutové bloky. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, ve kterém především vytýkal správnímu orgánu I. stupně, že se nezabýval způsobilostí jednotlivých podkladů pro záznam bodů a dále specifikoval jednotlivé vady předmětných bloků. O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, že odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí stručně zrekapituloval přestupková jednání žalobce a dodal, že bloky na pokutu jsou čitelné, lze z nich zjistit všechny zapisované údaje, splňují veškeré stanovené náležitosti a jsou způsobilým podkladem pro záznam bodů žalobci v bodovém hodnocení řidiče. Ve správním spise jsou dále založeny kopie bloků na pokuty ze dne 17. 11. 2014, 19. 2. 2015, 28. 4. 2015, 4. 3. 2016 a 19. 4. 2016, na jejichž základě byly podle rozhodnutí žalovaného a správního orgánu I. stupně zaznamenány žalobci v registru řidičů body. Z těchto bloků na pokutu vyplývá, že přestupky projednaly v blokovém řízení ve všech případech orgány policie České republiky a je v nich vždy uveden žalobce s rodným číslem a adresou místa pobytu; konkrétně pak z jednotlivých bloků učinil krajský soud následující zjištění:

- blok na pokutu ze dne 17. 11. 2014 číslo E 2102462 je ze série GE/2014, v kolonce „Přestupkové jednání - doba, místo a popis“ obsahuje text: „Dne 17. 11. 2014 v 9:30 hod., Fulnek, silnice I/47, § 6/1 z. č. 361/2000 Sb. řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem RZ: X“ a v kolonce „Pokuta uložena za přestupek dle §“ údaj: „125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“,
- blok na pokutu ze dne 19. 2. 2015 číslo E 2104192 je ze série GE/2014, v kolonce „Přestupkové jednání - doba, místo a popis“ obsahuje text: „19. 2. 2015, 16:35, Fulnek, Masarykova, řidič vozidla X9 nebyl za jízdy připoután bezpečnostními pásy, tím porušil ust. § 6/1a) zák. č. 361/2000 Sb.“ a v kolonce „Pokuta uložena za přestupek dle §“ údaj: „125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“,
- blok na pokutu ze dne 28. 4. 2015 číslo E 2105560 je ze série GE/2014, v kolonce „Přestupkové jednání - doba, místo a popis“ obsahuje text: „Dne 28. 4. 2015, v 18:07 hod. ve Fulneku, na sil. I/47, řidič vozidla RZ X, překročil nejvyšší max. povolenou rychlost v obci, a to 50/69/66, čímž porušil § 18/4 zák. č. 361/2000 SB.“ a v kolonce „Pokuta uložena za přestupek dle §“ údaj: „125c/1F4 zák. č. 361/2000 Sb.“,

- blok na pokutu ze dne 4. 3. 2016, číslo C 0614791 je ze série FC/2013, v kolonce „Přestupkové jednání - doba, místo a popis“ obsahuje text: „Dne 4. 3. 2016, v 10:35 HOD. v obci Kunín sil. č. I/57 (u domu č. p. X), § 6/1a) z. č. 361/2000 Sb. řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem RZ X“ a v kolonce „Pokuta uložena za přestupek dle §“ údaj: „125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ a

- blok na pokutu ze dne 19. 4. 2016 číslo L 0854761 je ze série JL/2015, v kolonce „Přestupkové jednání - doba, místo a popis“ obsahuje text: „Dne 19. 4. 2016, v 17:25 HOD., v obci Bílovec, ul. Ostravská, § 6/1a z. č. 361/2000 Sb., řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, X“ a v kolonce „Pokuta uložena za přestupek dle §“ údaj: „125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“

Ze spisu žalovaného soud nad rámec spisu správního orgánu I. stupně nic dalšího nezjistil vyjma přesného data doručení napadeného rozhodnutí zmocněnci žalobce, ke kterému došlo 21. 8. 2017, což krajský soud hodnotil při posuzování včasnosti žaloby (ve spise žalovaného jsou jinak duplicitně založeny listiny z odvolacího správního řízení).

- Krajský soud po zjištění, že žaloba byla podána včas v průběhu prekluzivní lhůty dvou měsíců od doručení napadeného rozhodnutí žalobci stanovené v § 72 odst. 1 s. ř. s., že je přípustná a projednatelná, přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení předcházející jeho vydání v rozsahu vymezeném žalobními body (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
- Krajský soud předesílá, že řízení o soudním přezkumu správních rozhodnutí podle § 65 a násl. s. ř. s. je ovládáno dispoziční a koncentrační zásadou, ze kterých vyplývá, že správní soud až na stanovené výjimky přezkoumá napadené správní rozhodnutí pouze v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) uvedených ve lhůtě pro podání správní žaloby stanovené v § 72 odst. 1 s. ř. s. Tomu odpovídá procesní povinnost žalující strany stanovená v § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., tj. povinnost uvést v žalobě konkrétní žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů považuje napadené rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Rozsah soudního přezkumu je tak přímo ovlivněn obsahem a kvalitou jednotlivých žalobních bodů, a právě v tom spatřuje krajský soud zásadní problém celé žaloby. Žaloba žalobce je značně nepřehledná, jeho námítky jsou obecné, šablonovité, často se míjejí s obsahem správního spisu a není snadné rozlišit, kdy se jedná o skutečné konkrétní námítky proti napadenému rozhodnutí a kdy pouze o obecné úvahy žalobce nad typovými vadami pokutových bloků. Přesto krajský soud nakonec v žalobě identifikoval 3 relativně samostatné skupiny žalobních bodů, a to: i) ignorace rozhodnutí jiných odvolacích správních orgánů ve shodných věcech, ii) nezkoumání způsobilosti jednotlivých podkladů pro záznam bodů ze strany žalovaného a iii) nezpůsobilost příslušných pokutových bloků být pokladem pro záznam bodů v registru řidičů pro jejich obsahové vady. Pro úplnost krajský soud dodává, že v napadeném rozhodnutí ani v postupu správních orgánů předcházejícím jeho vydání neshledal žádné vady či jiná pochybení, ke kterým by byl povinen přihlédnout z moci úřední.
- Pro první žalobní bod, ve kterém žalobce namítal, že žalovaný „zcela ignoroval rozhodování jiných odvolacích správních orgánů ve věcech shodných ...“ platí přesně to, co krajský soud uvedl výše o nedostacích žaloby a o důsledcích těchto nedostatků na tento soudní přezkum. Žalobce neuvedl žádné konkrétní rozhodnutí správních orgánů či soudů, které by žalovaný ignoroval a se kterým by bylo napadené rozhodnutí v rozporu. Krajský soud se proto omezuje na konstatování, že mu není známá žádná ustálená rozhodovací praxe

Shodu s prvopisem potvrzuje

správních orgánů či správních soudů, od které by se správní orgán I. stupně či žalovaný v této věci odchýlili a uvedený žalobní bod proto považuje za zcela nedůvodný.

9. Druhý žalobní bod, ve kterém žalobce protestuje proti údajnému sdělení žalovaného, že nemůže posuzovat jednotlivé podklady z hlediska jejich způsobilosti pro záznam bodů, nemá oporu ve správním spise. Jak totiž vyplývá ze správního spisu, jehož podstatné části krajský soud citoval v bodě 5 tohoto odůvodnění, již správní orgán I. stupně měl k dispozici jednotlivé bloky na pokutu, na jejichž základě byly žalobci zaznamenány body v registru řidičů, tyto bloky jsou součástí správního spisu a oba správní orgány je podle odůvodnění svých rozhodnutí také posuzovaly. Uvedené námitky žalobce tak jsou zcela v rozporu se skutečností, a proto je krajský soud považuje bez dalšího za nedůvodné.

10. Ve zbývajících skupině žalobních bodů žalobce namítá vady jednotlivých bloků na pokutu ze dne 17. 11. 2014, 19. 2. 2015, 28. 4. 2015, 4. 3. 2016 a 19. 4. 2016, na jejichž základě byly žalobci zaznamenány body v registru řidičů, ze kterých dovozuje, že jednotlivé pokutové bloky nebyly způsobilé pro záznam bodů do registru řidičů. Pro účely posouzení této skupiny žalobních bodů považuje krajský soud za vhodné nejprve stručně uvést právní rámec problematiky řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů. Systém bodového hodnocení řidiče je s účinností od 1. 7. 2016 upraven v § 123a až § 123f zákona o silničním provozu a jeho podstatou je (stručně řečeno), že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy postupně zaznamenávány body v návaznosti na jejich právní kvalifikaci až do celkového počtu 12 (§ 123c odst. 1 zákona o silničním provozu), při jehož dosažení řidič přichází o řidičské oprávnění. Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu podat proti provedení záznamu bodů písemné námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Podle § 123f odst. 2 tohoto zákona shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče a naopak podle odst. 3 shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí. Recentní rozhodovací praxe správních soudů důsledně rozlišuje mezi řízením o jednotlivých přestupcích (jiných deliktech) a řízením o námitkách proti záznamu bodů podle § 123f odst. 1 a 3 zákona o silničním provozu. V řízení o přestupku se projednává, zda se stal skutek definovaný zákonem jako přestupek, zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. Předmětem řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je pak pouze to, zda pro záznam existuje způsobilý podklad (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda byl záznam proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení dle přílohy k zákonu o silničním provozu. Správní orgán však v tomto řízení o námitkách zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci (nepřezkoumává skutkové okolnosti jednotlivých přestupků či jejich právní kvalifikaci), na základě kterých byly záznamy provedeny, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (srov. zejména rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. srpna 2009, č. j. 9 As 96/2008 – 44

a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. prosince 2013, č. j. 6 As 67/2013 - 16, oba dostupné na webových stránkách Nejvyššího správního soudu, nebo usnesení Ústavního soudu ze dne 6. června 2017, sp. zn. II. ÚS 1109/16, dostupné na webových stránkách Ústavního soudu). Žalobce se v rámci projednávané skupiny žalobních bodů omezil na zpochybnění náležitostí jednotlivých pokutových bloků, které byly v jeho případě podkladem pro záznam bodů do registru řidičů a na podporu své argumentace poukazoval na jejich údajné vady, pro které je nelze podle jeho názoru považovat za způsobilé podklady pro záznam bodů, což lze v obecné rovině považovat za přípustné námitky v řízení podle § 123f zákona o silničním provozu. Lze také souhlasit, že ani podpis přestupce na pokutovém bloku nemá sám o sobě za následek konvalidaci jeho případných vad. Klíčové pro právní posouzení věci je, jaké obsahové náležitosti musí blok na pokutu mít, aby byl způsobilým podkladem pro záznam bodů v registru řidičů. K této otázce již existuje z poslední doby ustálená soudní judikatura správních soudů, z níž lze zmínit především rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39 (taktéž dostupný na webových stránkách Nejvyššího správního soudu), podle kterého je podstatné, aby „konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen.“ Optikou uvedených závěrů Nejvyššího správního soudu krajský soud nahlížel na bloky na pokutu v projednávané věci. Oproti žalobním námitkám krajský soud konstatuje, že ze všech bloků na pokutu je bez jakýchkoliv pochybností patrné, že přestupky spáchal právě žalobce, kdy a kde je spáchal, včetně toho v jakém městě, na jaké silnici (přesné uvedení „kilometráže“ nebo čísla popisného nejsou pro identifikaci skutku nezbytné, když správní soudy zpravidla připouštějí jako dostačující toliko údaj o městě, ve kterém byl přestupek spáchán – srov. již zmíněný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39, ve kterém shledal Nejvyšší správní soud dostatečným údajem o místu spáchání přestupku město Český Krumlov) a je z nich také zřejmé, že se tak stalo na pozemní komunikaci. Žalobce navíc ani u jednoho ze spáchaných přestupků nepřišel s konkrétním tvrzením, že by snad k přestupku mělo dojít na soukromém pozemku nebo že by policisté prováděli kontroly mimo pozemní komunikace a zpochybňoval-li v tomto směru věcnou příslušnost orgánu rozhodujícího v blokovém řízení, tak tuto otázku nastolil ryze v obecné a hypotetické rovině. Také popis přestupkového jednání ve všech posuzovaných pokutových blocích splňuje požadavek dostatečné konkretizace a individualizace skutku. Konkrétně lze uvést, že z bloků ze dne 17. 11. 2014, 19. 2. 2015, 4. 3. 2016 a 19. 4. 2016 je zcela zřejmé, že se žalobce ve všech případech dopustil přestupku tím, že porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, když coby řidič nebyl při jízdě připoután bezpečnostními pásy. Jak přitom vyplývá z popisu skutkových zjištění učiněných z těchto bloků krajským soudem, výrazy uváděné žalobcem v žalobě ve znění „pásy“ (údajně na bloku ze dne 19. 4. 2016), „neužil bp“ (údajně na bloku ze dne 19. 2. 2015), či „řidič pásy“ (údajně na bloku ze dne 17. 11. 2014), se na označených blocích na pokutu nenacházejí a popis skutku na nich („řidič/popř. řidič vozidla .. - nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem“) je ve spojení s odpovídajícími odkazy na zákonné ustanovení § 6/1a ve spojení s § 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., kterými se nepochybně míní § 6 odst. 1 písm. a) (ukládající řidiči motorového vozidla povinnost být při jízdě připoután

na sedadle bezpečnostním pásem) a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, zcela dostačující. To co již bylo uvedeno ohledně osoby přestupce, místa a doby spáchání přestupku platí nepochybně také pro blok ze dne 28. 4. 2015, ze kterého jsou veškeré uvedené údaje zřetelné a pokud jde o popis přestupkového jednání a jeho právní kvalifikaci na tomto bloku, tak ani zde nemá krajský soud žádné pochybnosti o jejich dostatečné identifikaci. Z popisu skutku ve znění „*překroč. max. povolenou rychlost v obci 50/69/66*“ bezpochyby vyplývá, že žalobce překročil nejvyšší povolenou rychlost 50 km/hod v obci jízdou o naměřené rychlosti 69 km/hod, po odečtu odchylky tolerance měření pak stanovenou na 66 km/h. Kromě zmíněného trojčíslí je na bloku správný a zcela dostačující odkaz na ustanovení § 125c odst. 1 písm. f bod 4 zákona o silničním provozu, upravující skutkovou podstatu přestupku překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci o méně než 20 km/hod a mimo obec o méně než 30 km/hod, přičemž užití zkratk „z.č.“ (místo zákona č.) nebo označení odstavců lomítkem místo výrazu „odst.“ opět nemůže nic změnit na srozumitelnosti a jednoznačnosti zákonného ustanovení. Krajský soud proto uzavírá, že z veškerých bloků na pokutu, na jejichž základě byly žalobci zaznamenány body v registru řidičů, je patrné, že konkrétní osoba (tj. žalobce) se dopustila konkrétního a řádně specifikovaného jednání, které je také v blocích vždy správně právně kvalifikováno. Ve všech případech tak obsah předmětných pokutových bloků odpovídá kritériím vymezeným výše citovanou soudní judikaturou Nejvyššího správního soudu a krajský soud je proto shledal ve shodě se správními orgány jako způsobilé pro záznam bodů žalobci v registru řidičů a ani poslední skupina žalobních bodů proto není důvodná.

11. Z důvodů rozvedených v předchozích odstavcích dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
12. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. s tím, že procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu spisu nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 28. června 2018

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu